

POZDRAV ZE SATALIC NA SRAZ RODÁKŮ

Vzpomínky na Lhotu

Jaroslav Poddaný

Zdravím Vás všechny na sjezd rodáků,
že nejsem ve Lhotě, u srdce bolí.
Nesejdu po schodech, šourám se po bytě,
na každém kroku, podpírán holí.

Na čtení nevidím, i když mám brýle,
při řeči lovím výřečná slova.
O to víc ve svých vzpomínkách,
vracím se do Lhoty znova a znova.

Koupu se u splavu, rybařím v Javorce,
jdu rozkvetlou loukou v červnovém ránu.
Slyším hlas zvonku, když spouští se závory,
když supí mašinka k svátému Jánu.
Slyším, jak od Víchů muzika hraje,
na návsi vesele se kolotoč točí.
Vidím, jak pan Řehák jde po břehu s čeřenem
a každou chvíli jej v Javorce smočí.

Tak často upadám do sladkého snění,
vracím se do míst svých klukovských let.
Vracím se do Lhoty, která už není,
která se změnila jak okolní svět.
Svět jistě mění se, jak ten čas běží.
Ne nelze zastavit ten jeho let!
Vzpomínky na Lhotu zůstanou svěží,
i kdybych na světě byl dalších sto let!